BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF
22 juni 1987 *

In zaak 23/87 R,

M. Aldinger, echtgenote Tziovas, tijdelijk functionaris van het Europees Parlement, wonende te Luxemburg, bijgestaan en vertegenwoordigd door V. Elvinger, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende aldaar te diens kantore, 6, rue Heine,

verzoekster,

tegen

Europees Parlement, vertegenwoordigd door F. Passetti Bombardella, rechtskundig adviseur, en M. Peter, afdelingshoofd, als gemachtigden, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende aldaar te diens kantore, 22, Côte d'Eich,

verweerder,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de besluiten van de fractie van de Europese Volkspartij in het Europees Parlement van juni 1984, 10 juli 1985, 17 juni en 1 juli 1986, ertoe strekkende het grootste deel van de diensten van die fractie in Brussel samen te brengen, en van de besluiten van 16 juli en 29 oktober 1986 betreffende de overplaatsing van verzoekster naar Brussel,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF,

de advocaat-generaal gehoord,

de volgende

* Procestaal: Frans.

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 28 januari 1987, heeft M. Aldinger, echtgenote Tziovas, tijdelijk functionaris van het Europees Parlement, beroep ingesteld tot nietigverklaring van: een besluit van juni 1984 van de fractie van de Europese Volkspartij (hierna: EVP) in het Europees Parlement, een besluit van 10 juli 1985 van het bureau van de EVP-fractie, de besluiten van 17 juni en 1 juli 1986 van de voorzitter van de EVP-fractie, alle ertoe strekkende het grootste deel van de diensten van die fractie in Brussel samen te brengen, het besluit van 16 juli 1986 van de secretaris-generaal van de EVP-fractie, waarbij voormelde besluiten aan verzoekster ter kennis zijn gebracht en de datum van haar overplaatsing van Luxemburg naar Brussel op 1 juli 1987 is vastgesteld, en een besluit van de voorzitter van de EVP-fractie van 29 oktober 1986, waarbij — naar verzoekster stelt — haar tegen de overplaatsing ingediende klacht is afgewezen.

2 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 4 juni 1987, heeft Aldinger een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten ingediend.

3 Verweerder heeft schriftelijke opmerkingen ingediend op 10 juni 1987. Ter terechtzitting van 18 juni 1987 hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

4 Ingevolge artikel 185 EEG-Verdrag heeft een bij het Hof van Justitie ingesteld beroep geen schorsende werking. Het Hof van Justitie kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling gelasten.

5 Volgens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering dient een verzoek in kort geding een duidelijke omschrijving te bevatten van de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisend karakter van het verzoek, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

6 Het Europees Parlement voert tegen het verzoek in kort geding verscheidene middelen van niet-ontvankelijkheid aan.

7 In de eerste plaats betoogt het Europees Parlement, dat verzoeksters brief van 7 september 1986, waarmee zij reageerde op de kennisgeving van de secretaris-generaal van de EVP-fractie van 16 juli 1986 betreffende haar overplaatsing naar

Brussel per 1 juli 1987, een verzoek is in de zin van het ook op tijdelijke functionarissen toepasselijke artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut en geen klacht in de zin van artikel 90, lid 2. Bij gebreke van een voorafgaande klacht zou zowel het beroep ten gronde als het verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging niet-ontvankelijk zijn.

8 Te dezen zij eraan herinnerd, dat het Hof reeds meermaals heeft beklemtoond, dat het probleem van de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak in beginsel niet moet worden onderzocht in het kader van een kort geding, maar moet worden aangehouden tot het onderzoek van de hoofdzaak zelf, ten einde de grond van de zaak niet te prejudiciëren. Wanneer een serieus middel van niet-ontvankelijkheid wordt opgeworpen, kan worden volstaan met het bestaan van bepaalde elementen vast te stellen op grond waarvan voorshands tot de ontvankelijkheid van het beroep kan worden geconcludeerd.

9 Verzoeksters brief van 7 september 1986 vereist een diepgaand onderzoek, dat de rechter in kort geding niet kan verrichten, en in de huidige stand van het geding valt niet uit te sluiten dat de rechter ten gronde die brief als een klacht zal beschouwen. Dit volstaat om te concluderen dat het beroep in de hoofdzaak voorshands ontvankelijk lijkt, zodat ook het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging ontvankelijk kan worden geacht.

10 In de tweede plaats betoogt het Europees Parlement, dat het verzoek niet-ontvankelijk is omdat de schriftelijke procedure met betrekking tot het probleem van de ontvankelijkheid in de zaak ten gronde beëindigd is en het verzoek in kort geding ter griffie van het Hof is ingeschreven nadat verzoekster haar opmerkingen had ingediend.

11 Op dit middel moet worden geantwoord dat, gelijk het Hof verklaarde in zijn beschikking van 11 april 1960 (gevoegde zaken 3 tot en met 16/58, 18, 25 en 26/58, Barbara Erzbergbau AG e. a., Jurispr. 1960, blz. 469), het in beginsel ter beoordeling van de verzoekende partij staat, of en in welke stand van het geding het gewenst is een vordering tot opschorting van tenuitvoerlegging in te stellen. Bij de huidige stand van de zaak ten gronde stuit een onderzoek van het verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging in casu op geen enkel bezwaar.

12 In de derde plaats betwist het Europees Parlement de spoedeisendheid van het verzoek: een justitiabele zou een zaak niet spoedeisend kunnen maken door het verzoek in kort geding pas laat in te dienen. In casu zou de datum van verzoek-

sters overplaatsing naar Brussel reeds op 16 juli 1986 zijn vastgesteld en door een brief van 29 oktober 1986 van de voorzitter van de EVP-fractie zijn bevestigd.

13 Hierop moet worden geantwoord, dat de spoedeisendheid niet gelegen is in de snelheid waarmee een maatregel moet worden gevraagd en genomen, doch in de dringende behoefte die iemand heeft aan een maatregel die op een gegeven moment noodzakelijk is om een met zekerheid voorzienbaar nadeel te voorkomen. Het feit dat het overplaatsingsbesluit al een aantal maanden geleden is genomen, sluit spoedeisendheid niet uit, wanneer uit de omstandigheden blijkt dat die spoedeisendheid met de tijd steeds groter wordt. De vereisten van de procedure beletten dat verzoekster de gevraagde maatregel tijdig van de rechter ten gronde verkrijgt, waardoor haar belangen in gevaar dreigen te komen. In casu is de datum van overplaatsing vastgesteld op 1 juli 1987 en is de terechtzitting in de hoofdzaak niet op korte termijn te verwachten. Het spoedeisend karakter kan derhalve niet worden betwist.

14 Voorts lijken de nietigheidsmiddelen die verzoekster ten gronde heeft aangevoerd en die met name zijn ontleend aan miskenning van de bepalingen van haar aanstellingsovereenkomst, waarin Luxemburg als standplaats is vermeld, op het eerste gezicht niet volstrekt ongegrond.

15 Ter rechtvaardiging van de gevraagde voorlopige maatregel betoogt verzoekster, dat tenuitvoerlegging van de overplaatsing vóór de uitspraak ten gronde een maatregel zou zijn die onherstelbare schade toebrengt aan haar rechten. Overplaatsing zou betekenen, dat zij met haar op 28 februari 1987 geboren kind naar Brussel moet verhuizen, terwijl haar echtgenoot wegens zijn arbeidsovereenkomst in Luxemburg moet blijven, waardoor haar jong gezin uiteen zou worden gerukt. Verzoekster voegt hieraan toe, dat zij op dit ogenblik tot 3 juli 1987 met ziekteverlof is in verband met postnatale complicaties.

16 Het Europees Parlement betwist dat het gestelde nadeel onherstelbaar is.

17 Vastgesteld moet worden dat, gelet op de omstandigheden van de zaak, verzoekster ernstig en onherstelbaar zou worden geschaad door de verstoring die haar overplaatsing naar Brussel in de huidige situatie voor haar gezinsleven en gezondheid zou meebrengen. Die verstoring zou, zo zij haar zaak wint, door toekenning van schadevergoeding niet volledig kunnen worden goedgemaakt. Bovendien valt

uit de ter terechtzitting door de gemachtigde van het Europees Parlement verschafte toelichting af te leiden, dat een besluit om de overplaatsing op te schorten, geen ernstige bedreiging zou vormen voor de goede werking van de diensten van het Europees Parlement. In beginsel is opschorting van de tenuitvoerlegging dus gerechtvaardigd.

18 Om het nadeel dat verzoekster bedreigt, voorlopig te voorkomen, is het echter niet nodig, alle in het verzoek in kort geding bedoelde besluiten op te schorten; opschorting van het besluit om verzoekster per 1 juli 1987 van Luxemburg naar Brussel over te plaatsen, zoals vervat in de brief van 16 juli 1986 van de secretaris-generaal van de EVP-fractie en in die van 29 oktober 1986 van de voorzitter van de EVP-fractie, volstaat.

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER,

uitspraak doende op grond van de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1) Het besluit vervat in de brief van 16 juli 1986 van de secretaris-generaal van de EVP-fractie en in die van 29 oktober 1986 van de voorzitter van de EVP-fractie en inhoudende dat verzoekster per 1 juli 1987 naar Brussel wordt overgeplaatst, wordt opgeschort.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 22 juni 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Eerste kamer

F. Schockweiler